

Ronde 4 – Eindspelletjes

Na het uitstapje van vorige ronde snel weer terug naar de topborden, waar het ten slotte allemaal om draait: wie mag zich over 3 weken tot koning van het Leidse schaak kronen?

Na de ronde van gisteren zijn er nog 2 spelers zonder puntverlies: Peter Wilschut en Igor Coene. Zij worden op de voet gevolgd door topfavorieten Edwin van Haastert en Ivo Wantola, en wat te denken van die vreemde meneer achter Klaas Aalbers? Zijn stelling moet er vanaf zijn kant bedenkelijk hebben uitgezien, maar bij aankomst aan de overkant is aan zijn blik te zien dat ook vanaf deze kant de zwarte stelling uiterst bedenkelijk oogt.

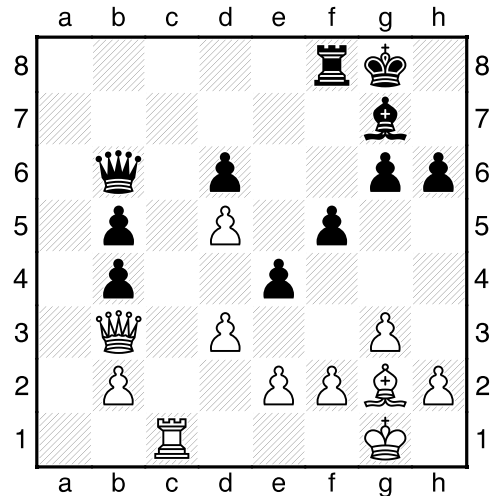

Helaas kon Klaas de weelde niet aan en verzandde hij in iets wat leek op een mengelmoes van creatief, magistraal maar toch eigenlijk gewoon slecht.

Met ingang van de ronde waren er nog 3 spelers met de maximale score, na deze ronde zijn dat er dus nog 2 als gezegd. Slachtoffer deze ronde was Wim Heemskerk. Na een voor mij veel te subtiele opening, kwam Wim in een

gunstig eindspel terecht, hoewel de remisemarge altijd in zicht is geweest.

Heemskerk – Coene, stelling na 24...,e4

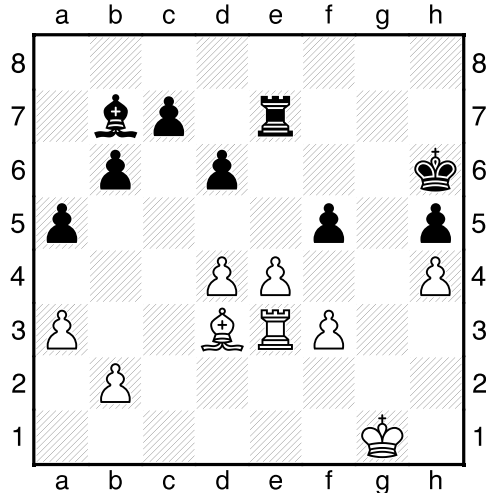

Met de laatste zet opent zwart het vizier op pion b2, die hij met Dd4 wil aanvallen. Vooral daarom lijkt 25 e3 de aangewezen zet, om controle over veld d4 te verkrijgen. Zwart kan dan tijdelijk een pion voorkomen (25...,exd3) maar wit haalt deze pion rustig op, bijvoorbeeld d.m.v. 26 Lf1 waarna ook pion b5 in de gaten wordt gehouden. In het gunstigste geval krijgt zwart dan vervolgens een stelling zonder b-pionnen, maar vanwege de structuur van zijn pionnen en de aanwezigheid van torens heeft wit dan goede winstkansen. De partij verliep echter anders: 25. dxe4,Dd4! 26. exf5,Txf5 27. e3,Dd2 28. Tf1,Dxb2 29. Dxb2,Lxb2 30. Tb1,Lc3 en zwart had weinig problemen meer. Niet veel later schoot Wim een bok en verloor het resterende eindspel met K+T tegen K+D, nadat Igor lange tijd geen vorderingen wist te maken.

Op bord 2 speelde Albert Termeulen een prima partij tegen Peter Wilschut, die

weinig bereikte vanuit de opening. In het eindspel deed Albert zichzelf echter de das om:

Wilschut – Termeulen, stelling na 37.
Ld3

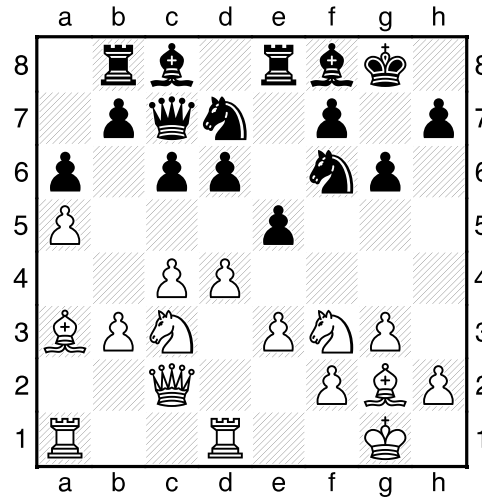

Er is niet veel aan de hand hier (voor beide partijen). Zwart heeft enige druk op het centrum, maar daartegenover staat dat de h-pionnen in wits voordeel vastgelegd zijn. Sterk in aanmerking kwam hier de manoeuvre Kg7-f6 en een keer c5 om veld e5 te veroveren. Verder maakt de aanwezigheid van pion f3 de zwarte h-pion minder zwak (lastig aan te vallen).

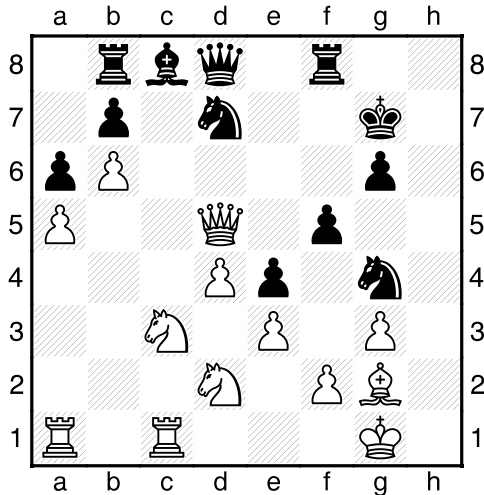
Enfin, de partij ging verder met **37...c5**
38. dxc5,bxc5 **39. Kf2,fxe4?! 40. fxe4,d5??** Na deze grafzet wint wit eenvoudig. **41. exd5,Txe3 42. Kxe3,Lxd5 43. Kf4** let op het verschil in activiteit tussen de koningen, zoals bekend het sterkste stuk in een eindspel. De zwarte pionnen op de damevleugel gaan sneuvelen en wit won eenvoudig.

Spectaculairder verliep het duel tussen Edwin van Haastert en de tot nu toe verrassend sterk acterende Johan Stins.

Van Haastert – Stins, stelling na 14. a5

Wit staat hier al prettig. Zwarts voornaamste probleem is de ontwikkeling van zijn loper op c8. Daarvoor moet het paard op d7 wijken, maar waarheen? Vermoedelijk best is hier of later een keer ...,exd4. Na exd4,Lg7 gevolgd door Pf8 kan de loper er dan uit, al heeft wit ook dan een plezierige plus. Zwart's volgende zet vergt teveel van zijn stelling: **14...e4?**
15. Pd2,d5 dit punt wordt snel zwak.
16. Db2 subtiel en sterk. **16...h5** misschien was ...,b5 of ...b6 hier wel de beste kans om nog wat van de partij te maken. Johan gaat er echter vol voor. **17. Tdc1,Dd8 18. b4,h4 19. b5,Kg7** maakt ruimte voor de toren naar de h-lijn. **20. Lxf8+,Txf8 21. cxd5,cxd5 22. Db3,hxg3 23. hxg3** pion d5 is niet te dekken, de laatste kans is een alles-of-niks tegenoffensief. Het wordt uiteindelijk niks, maar het besluit was dapper en terecht. **23...Pg4! 24. Dxd5,f5 25. b6** onderstreept nog eens het grote manco in de zwarte stelling: de ontwikkeling van de damevleugel.

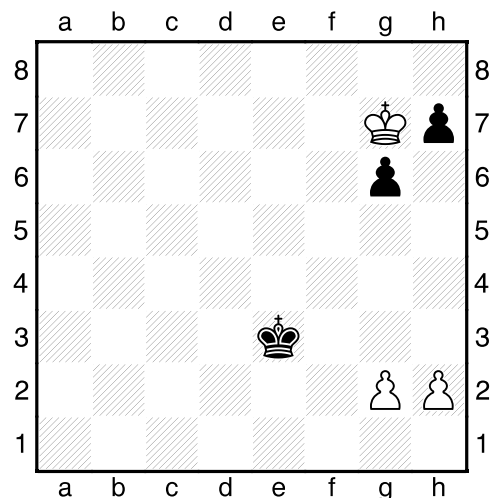
25...,Dg5 de enige manier om de dame bij de aanval te krijgen, maar de ongedekte positie laat een kleine combinatie toe: 26. Pcxе4,Dh6 ten koste van 2 pionnen heeft zwart toch een aanvalletje gecreerd. Het paard hangt, en inslagen op e3 hangen in de lucht. Na enig rekenwerk komt Edwin echter met een overtuigende winstvoering: 27. Pd6!,Pxe3 28. De6 sterk gespeeld, De7+ komt nu in de stelling. Het paard op d6 maakt de witte aanval minstens zo gevaarlijk als die van zwart. 28...,Pxc2 29. Kxc2 nu heeft wit zometeen opeens de h-lijn tot zijn beschikking. 29...,Dxd2 30. De7+,Kc8 31. Th1,Pf6 32. Th8+! De laatste verdediger wordt uitgeschakeld. 32...,Kxh8 33. Dxf8+,Kh7 34. Th1+ ik zou hier voor Dxf6 gekozen hebben, maar het blijft een kwestie van smaak. Zwart gaf op, zonder de consequenties van 34...,Ph5 te willen aanschouwen.

Raoul van Ketel en Ivo Wantola (in het bijzonder laatstgenoemde) brachten een brakke variant van de Nimzo op het bord, weliswaar voorbereid. Deze strategie bleek wederom zeer succesvol. De afgelopen 4 verloren, totaal verloren danwel verschrikkelijk hopeloze

stellingen hebben hem in de onderlinge confrontaties toch 3 punten opgeleverd. Dit tot herhaaldelijk afgrijzen van Raoul. Uit medelijden met hem zal ik de fase tussen zet 10 en 30 niet tonen, dit is ongeveer het moment waarop de partij kantelde in Ivo's voordeel (zie gameviewer op onze site).

In een – om goede reden – vooruitgespeelde partij tussen Bram van der Velden en Frits Fritschy ontstond het volgende pionneindspel.

Van der Velden – Fritschy, stelling na 51. Kg7.

Het nadeel van pionneindspelen is dat ze, hoewel objectief vaak niet ingewikkeld, enorm kritiek zijn. Dit vanwege het ontbreken van stukken om die krennen tegen te houden ☺. Bovendien ontstaan die eindspelen nooit aan het begin van een partij, wanneer de spelers nog fris en scherp zijn.

Wit is aan het winnen, bijvoorbeeld na 51...,Kf2 52 g4!,Kf3 53 h3,Kg3 54 Kxh7,Kxh3 55 g5 en 56 Kxc6. Zwart speelde daarom 51...,g5. Wit wint nu

door 52 Kxh7,Kf2 53 g4, of 52...,g4 53 Kg6,Kf2 54 g3, of 52...,g3 53 hxg3. Bram speelde echter te subtiel **52. Kh6?**, waarna **...,Kf2 53. g4,Kg2 54. Kxg5,Kxh2 55. Kh4,h6 56. Kh5,Kg3 57. Kxh6,Kxg4** het einde der partij betekende door onvoldoende matpotentieel aan beider zijde.

In de strijd om aanhaking bij de koplopers deed Erik Oosterom opnieuw goede zaken. Op overtuigende wijze werd Wilburt Mourits opzij gezet. Ook Michiel Zeevaarder bleek niet geknakt na de nederlaag van vorige week, dit keer werd Eddy de Beule zijn slachtoffer (al was hier een vreselijke blunder de aanleiding).

Volgende week ongetwijfeld weer een hoop spanning en strijd, met hopelijk iedereen op tijd!

Tot eenieders genoegen is de webmaster weer heelhuids wedergekeerd van zijn Griekse avontuur, dus kunnen we weer snel genieten van al het moois er geschiedde.

Tot dinsdag 16 juni, of liever tot zondag 14 juni, bij het 2^e LSG KroegLoper toernooi van Leiden! Het belooft een zonnige dag te worden...

Groet, de organisatie